

NØVN

Emma Winther

á nítifimm ára degnum

4. februar

Tá ið Emma Winther var lækni í Fuglafirði, hevði hon ein Anglia, gekk í okkurgulum frakka og hevði eina reyðbrúna tasku. Hon búði sjálvandi í Doktorahúsunum – gift við Eyðuni Winther av Sandi. Børnini vóru Katrin, Ólavur og Dávur. Hetta vóru fólkin í hesum aldingarði í Fuglafirði

Vakra kvinna, litríka kvinna
setur seg í Anglia bilin við reyðbrúnari tasku.
Í henni er lívgevandi vágur
og amboð til snildsligu fingrar hennara
at ambæta sjúklingum,
sum liggja á lofti
og bíða eftir hennara vælsignaðu hond.

Móðir var fongd við liðagikt. Emma kom tíðan norður til okkara á Bakkanum og upp á loftið, har móðir lá og bíðaði eftir hennara vælsignisli. Tá ið Emma hevði hugt inn og sitið eina løtu, var alt gott.

Kemur ein okkurgulur frakki upp trappurnar
og ein morlitt taska.
Vakra Emma úr griskum standmyndum
við klassiskum høvuðburði
er komin á gátt.
Eitt andlitsbragd av Afrodite
vitjar sjúklingar sínar undir væðing -
undan lívsins havsbrúgv
anda mildir vindar yvir sjúkralegu
og sálarkrókar.
Alt var gott, tá ið Emma hevði verið á gátt.

Emma gekk um Skarðið til bygdirnar norðanfyri. Vegasambandið kom 1968. Dømi eru um, at hon helt tvær ferðir á Skarðið jólaaftan eitt árið. Símun Abrahamsen og Edvard Jacobsen, klokkarin, plagdu onkuntið at fara við henni á vetrardegi um hesa leið. Ofta varð siglt við motorunum hjá Pidda til somu bygdir. Hon dugdi streym. Onkur útróðrarmaður í bygdini ráðfærði seg við Emmu um streym og útróðraráðgátt, tá ið farast skuldi til útróðar. Jógvan hjá Biritu og Solberg hjá Niklasi fóru onkuntið t. d. við Eriki neyðsynjarørindi.

Kavi og kavarok, sirm, surk, sólskin og doðavegur
far fótin at flyta seg um Rossarygg-
Botnsbrúgv, Skarði, Kliv – millum "Duris og
klettar", Durutuklettar,
til sjúkling, á sjúkradeigi, á beði við veikari meg,
Raska kvinna í okkurgulum frakka við morlittari tasku
og fylgisneytum frægum, har mannfólkahond
leiðir hana á ferð til onnur lond.

Glantar motorur um Enni, Byrgi, Nevi, Fuglafjarðarboðar
og Nestanga.
Erikur fær ein skvamp..
Jógvan hjá Biritu má um róður og kobling hanga,
so at Emma ikki fær ein skvamp á vanga.

Emma stendur stumm við hansara lið
og heldur um skøvning, hond og bond
og kinkar eftir sínari ond.....
- Jógvan, stýr, stýr útfrá ... ella far inn ímóti Góðadali
har er ein afturundirgerð,
sum veitir mær sálarkvirru
og betri kyrru
á hesi ferð.
Jógvan ger, sum Emma sigur
og stýrir inn at Smørgjóg, har ræður aldufriður
við lygnum á sjónum
í lyndrandi tónum.
Solberg stendur í kappi
og roykir sær eina ball,
meðan hann lítur út á Kall
og hyggur niðan í Góðadal,
har hann sær lamb og ær
liggja Tjóvalágni nær.

Soleiðis vóru útferðirnar norðurum, men hon koyrði eisini við bili úteftir. Tá ið farið varð oman av Eiðinum eftir vegnum oman til Norðagøta, var eitt serpentinar snar her. Emma gleið á einum sinni her í kava við bili, og tí varð svingið kallað Winthersving.

Kavafólv um Tyrklar og Lórvíksfjall.
Snjófannir skyggja í ovurviðkvæma vetrarljósinum,
og eina skamma stund gjørdist bilurin snjóblindur og fór útav.
Ikki var tað Skarðið ella um Fuglafjarðarboðar, ið nú farast skuldi um
men á hesi stund var tað bert ein lítill høvd, sum hevði ein hálán lunn.
Nú var tað vetrargler, ið darvaði tínari ferð – ikki boðar,
sker og skarð,
men bert eitt lítið snar.

Fremst í huga lá at veita linna og bót til fólk á sjúkralegu,
Onkuntið hevði megurð og moldartrot gjørt eitt innskot í likam og sál,
og skuldi eitt gott orð, eini góð ráð og góður heilivágur til
at lyfta og lætta um mið og mál.
Hóast hálka, skyggisur - sum á kalvabaki, átti taki
so fórt tú av stað um boðar, dalar, skørð og skorð – suður
og norð.
Emma Winther, drotning Afrodite, tú vart sera gløgg,
vitug og kring
og minnið um teg og tinar dagar her liva í Winthersving.

Hjartaliga til lukku við teimum nítifimm árunum.

Frits

Heilsan til ommu og langommu

Anna Louisa Jacobsen

á 93 ára degnum

Sita her við vindeyggað,
eg og omma har inni,
eg skrivi hon bindur
hóast høgur er aldurin
minnið onki bilar.
Útslitnar hendur so mangt
eitt plaggið er farið ígjøgnum.
Fólk at siggja í bønnum
eftir vegnum aftur og fram
børnini spæla, hurðin gongur
hvør er her ?
Gangi eftir sandinum, siggi
eitt gásapar við ungum,
eitt sál leypa upp úr sjónum,
heilsa uppá tey ið fara framvið
»Hey, ert tú her í dag«,
ja enn eina ferð lá leiðin
inn í Botnin.

Hjartaliga tillukku ynskja

Elisabeth og Joanida

Tøkk

Øllum, sum vóru við at gera
diamantbrúðleypsdeg okkara
so sera hugnaligan, takka vit
hjartaliga.

Sanna og Henning